

de fastsatte forskrifter samt i øvrigt om forefundne mangler. Tilsynet skal have underretning om, hvad myndigheden foretager i anledning af indberetningen.

Udvalget finder - som nævnt ovenfor under pkt. 4.2.7.2. - at der ikke længere er et behov for en særlig politisk kontrol med oprettelse eller iværksættelse af registre/behandlinger. På samme måde finder udvalget, at der ikke er et behov for en speciel politisk kontrol med overholdelsen af loven i forbindelse med udførelsen af behandlinger. Hertil kommer, at der i dag kun indgives indberetninger, såfremt der er tale om overtrædelser af en vis alvor, og det må under alle omstændigheder forventes, at en kritik af sådanne overtrædelser tilsendes en person på et højere, muligvis det højeste, niveau inden for myndigheden. En væsentlig funktion af indberetningerne ligger i, at kritikken udtrykkes over for et niveau i myndigheden, som har fornøden kompetence og ansvar til at træffe passende foranstaltninger til at imødegå muligheden for fremtidige overtrædelser. Denne funktion vil således blive varetaget uanset opretholdelsen af en regel om indberetning.

På denne baggrund foreslås der ikke bestemmelser om indberetning til dataansvarlige myndigheder (kommunalbestyrelser, amtsråd og direktører m.v. for statslige styrelser) og vedkommende minister.

Særlige regler for private dataansvarlige

Hvad særligt angår tilsynet med de private dataansvarlige foreslår udvalget, at den nuværende retstilstand opretholdes med de modifikationer, der følger af, at lovens genstand ikke vil være registrering og videregivelse, men behandling af oplysninger.

Herudover finder udvalget, at der bør åbnes mulighed for, at Datatilsynet i stedet for at påbyde sletning af oplysninger, som efter loven ikke må behandles, kan påbyde blokering. Direktivets artikel 28, stk. 3, 2. pind, omtaler muligheden for at gribe effektivt ind ved at beordre oplysninger blokeret.

Datatilsynet vil, ligesom det hidtil har været tilfældet for Registertilsynet, have behov for at kunne indhente de relevante oplysninger i forbindelse med udøvelsen af sin tilsynsvirksomhed. Disse oplysninger vil i langt de fleste tilfælde kunne indhentes skriftligt eller eventuelt telefonisk eller lignende.

Som nævnt er der imidlertid i den nugældende lov om private registre § 22, stk. 3, hjemmel til, at Registertilsynet - ud over at kunne kræve enhver oplysning, som er af betydning for dets virksomhed, jf. § 22, stk. 2 - kan foretage inspektioner med hensyn til nærmere bestemt virksomhed, hvorved tilsynet uden retskendelse ved en eller flere ansatte møder op på det

sted, hvor registreringen fysisk sker, eller hvorfra den faktisk administreres.

Udvalget finder, at der fortsat er behov for i et vist omfang at kunne inspicere hos private. Se om baggrunden herfor *betænkningen*, side 366 f.

Udvalget har i den forbindelse overvejet konsekvenserne af, at det nugældende forbud mod fysiske personers registrering af oplysninger, som er omfattet af lov om private registre § 1, stk. 1, foreslås ophævet. Oplysninger, som behandles af fysiske personer med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter, vil ikke være omfattet af loven, jf. § 2, stk. 1, i udvalgets forslag til en ny lovgivning om behandling af personoplysninger. Dette betyder imidlertid ikke, at der ikke må antages at være en række behandlinger, som foretages af privatpersoner i deres eget hjem, der fremover vil være omfattet af lovgivningen.

Udvalget finder det ikke rimeligt, at en dataansvarlig kan undgå inspektioner ved at forelægge den fysiske behandling af oplysninger til privat bolig, hvorfor inspektionsbeføjelsen ikke foreslås indskrænket til kun at gælde forretningslokaler m.v.

Dog finder udvalget, at inspektionsbeføjelserne bør indskrænkes til at gælde i relation til behandlinger, som på grund af deres omfang eller formål kan indebære en særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, f.eks. behandlinger, der har til formål at udelukke den registrerede fra at udøve en ret, modtage en ydelse eller opnå en kontrakt, eller som indebærer anvendelse af ny teknologi. Inspektionsbeføjelsen bør med andre ord gælde for behandlinger, som ud fra de samme betragtninger er undergivet et krav om forudgående tilladelse, jf. ovenfor under pkt. 4.2.7.2. (pkt. B).

Efter den gældende registerlovgivning er bl.a. edb-servicebureauer undergivet Registertilsynets inspektionsbeføjelse, jf. lov om private registre § 20, jf. § 22, stk. 3. Udvalget finder, at disse bureauer fortsat bør være undergivet tilsynsmyndighedens inspektionsbeføjelse, således at det sikres, at Datatilsynet kan inspicere bureauernes virksomhed - og navnlig de etablerede sikkerhedsforanstaltninger - som en helhed og ikke blot de konkrete behandlinger.

Datatilsynets øvrige opgaver

Af øvrige generelle opgaver, der - som noget nyt - vil skulle henlægges til Datatilsynet, peger udvalget for det første på, at Datatilsynet vil skulle høres ved udarbejdelsen af administrative foranstaltninger eller retsforskrifter om beskyttelse af personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af